

ה"ת 49978/04 - רהף נמר נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 21-04-49978 נmr נ' משטרת ישראל תחנת עכו
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט שושנה פ"ינסוד-כהן
מבקשת רהף נmr ע"י ב"כ עוה"ד ישראל מזרחי
נגד משטרת ישראל
משיבה **החלטה**

1. לפניה בבקשת המבקשת, כי יורה בית המשפט על החזרת תפוס, רכב המצוי בבעלותה מר.№ 1514137 (להלן "הרכב") תוך שימוש בסמכותו לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט- 1969 (להלן: "הפקודה").
2. לטענת המבקשת, הרכב חולט ונתפס על ידי משטרת ישראל מסיבה שאינה יודעה לה, ללא שהנה חסודה בכל פעולה חוקית, כי אם לאחר עיכובו של אחיה, מוחמד נmr, בידי משטרת ישראל. המדבר ברכב אשר נעוד לשמש עבור אחותה הנכח של המבקשת ואימה הזקוקה לטיפול וסיוע.
3. בטרם דיון בבקשת התעווררה שאלת סמכותו המקומית של בית משפט זה לדון בה.
4. המבקשת הגישה בקשה בפני בית משפט זה. בתגובה לבקשת ולקביעת موعد הדיון בפני הגישה המשיבה בקשה להעברת הדיון לבית משפט השלום בירושלים בעטuna להעדר סמכות מקומית בבית משפט זה.
5. המבקשת טוענת לסמכוּתוֹ המקומית של בית משפט זה, הנלמדת משתיקת המחוקק בסוגיית הסמכות המקומית בפקודת סדר הדין הפלילי, כפי שארף נפסק בע"ח 14-06-28433.
6. המשיבה מתנגדת לכךromo של דיון בבית משפט זה מהמתטענה לחוסר סמכות מקומית. המשיבה מתארת כי הרכב נתפס לטענת המאשימה במסגרת חקירה רחבה הייקף בענף העגורנים, בשיטוף פעולה של גורמי חקירה רבים, בחשד לביצוע עבירות על פי חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה, עבירות מרמה, זיווג, רישום כזוב במסמכי תאגיד והלבנת הון. על פי הממצאים שבידי המאשימה, למבקשת אין כלל רישון נהיגה והרכב ממש את אחיה, מר מוחמד נmr, אחד החשודים המרכזיים בפרשה, אף נתפס ברשותו. הרכב נתפס חלק מתפיסת "רכוש בשווי" על פי חוק איסור הלבנת הון, בכך לאפשר למדינה להמשיך בחקירה ולהבטיח חילוט עתידי של

הרכוש.

- .7. המשיבה מפנה לכך, כי המבוקשת הנה תושבת ירושלים, היחידות החוקורת הנן יחידות ירושלמיות, העברות בוצעו בירושלים והרכב נתפס בירושלים. כך שכל הזכות מקומות סמכות מקומית לבית משפט השלום בירושלים, בהיקש לסעיף 3 לחוק המעצרים. כלל המצוים בפרשא הוצאו בבית משפט השלום בירושלים ובו מתקייםים הליכים שונים בקשר לתפוסים שנתפסו במהלך החקירה. גם משיקולי יעילות ולנוכח היקף הפרשה קיימת הצדקה לדון באותו בית משפט. בנסיבות העניין ולטוכה מקום מגורי המבוקשת, אין ספק כי הבקשה נועדה לסקל את החקירה ולהטריך את היחידה החוקרת.
- .8. המבוקשת הגישה תגובה נוספת ביום 26.4.20 (להלן גם: "כתב תשובה"). בתשובתה טעונה, כי אין רלוונטיות להפניה לסעיף 3 לחס"פ שעוניינו במעצער אדם ואינו נוגע להחרמת תפוס המוסדר בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) ולא בחס"פ סמכויות אכיפה ומעצרם. שיקולי נוחות של המבוקשת אינם גוברים על שיקולים משפטיים. אין רלוונטיות לטענות בעניין מרכיבות חקירה המתנהלת נגד אחיה של המבוקשת ואני נוגעת לה.
- .9. סעיף 34 לפקודה שכותרתו "מסירת התפוס לפי צו" מורה, כי הסמכות לדון בהחרמת חפץ על פי בקשה שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ נתונה לבית משפט השלום. לשון הסעיף או הוראת סעיף אחרת בפקודה, אינה נוקטת צמצום באשר לסמכוות המקומית של בית המשפט.
- .10. התפוס אשר החזרתו מבוקשת הננו רכב אשר נתפס ברשותו של אחיה המבוקשת, במסגרת חקירה פלילית מתנהלת נגדו בפרשה רחבה היקף בירושלים ובנסיבות בהן למבוקשת הטוענת לזכות ברכב, כלל אין רישוי הנהיגה.
- .11. אין חולק, כי המבוקשת הנה תושבת ירושלים, כי היחידות החוקורת הנן מירושלים, כי העברות בוצעו לכארה בירושלים וכי הרכב נתפס בירושלים. המבוקשת אינה חולקת על עובדות אלו. חרף כל זאת הוגשה בקשה זו להחרמת תפוס בבית משפט השלום בעכו.
- .12. המבוקשת מפנה לפטיקה משנה 2014 על פיה, בהעדר הסדרה או קביעת סמכות מקומית ברורה עלי חוק, נדחתה טענת חוסר סמכות מקומית ולמשל בע"ח (ヅרתת) 14-06-28433 או"ג. מדינת ישראל, אליה מפנה המבוקשת. באותו עניין קבוע בית המשפט, כי אמןם "ניתן להסכים עם המאשימה, כי מבחינת מדיניות ראייה רצוי כי בנסיבות להשבת תפוס תוגשנה לבית המשפט אשר יש לו, לא רק סמכות עניינית, אלא גם זיקה גיאוגרפית למקום ביצוע העבירה או למקום מושבה של היחידה החוקרת", ואולם לא שוכנע כי הדבר בלקונה, חסר حقיקתי או הסדר שלילי. בית המשפט דחה את תחולת מבחן היזקות על פי סעיף 3 לחס"פ ופסק כי,

"סופה של דבר, כל עוד לא הסדיר המחוקק את כללי סמכות המקומית בנסיבות להשבת

עמוד 2

תפוס, כמו ביתר הבקשות המוגשות על פי הפקודה, איןני רואה כיצד ניתן לקבוע כי בית משפט השלום בעפולה איננו מוסמך לדון בבקשתו".

13. למול פסיקה זו, ניתנה לאחרונה פסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 5894/20 מדינת ישראל נ. מועצת דיבא (16.9.20). באותו עניין, אשר עניינו דיון בהחזרת תפוס לאחר הגשת כתוב אישום, קבע בית המשפט כי בהעדר הסדר חייבי המקנה סמכות ברורה על פי לשון החוק, יש לפנות אל תכילת החוקה. בית המשפט עמד על כך כי בסעיפים 34-35 לפקודה נזכרה הערכאה המוסמכת- בית משפט השלום, מה שאינו כן בסעיפים 36-37 לפקודה (שאינם ממנו עניינו). באשר לכך קבע בית המשפט -

"... ופעמים, כמו בעניינו, אין מניעה כי המותב שבקי ורגיל בפרטיה התקין, יכיריע בבקשת להחזיר תפוס. ככל שאין מנעה לעשות כן, ישנה עדיפות ברורה בעניינו של התפוס, לפני המותב שדן בתיק העיקרי. כך נאמר בבש"פ 998/05 פפיסמדוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקה ח (20.03.2005) (להלן: עניין פפיסמדוב): "הדרך הנכונה היא הפניה המבקשת אל בית משפט השלום בראשון לציון, אשר בידו לש考 את הנושא גם במונחי צרכיו של התקין הפלילי שבפניו, וזאת לאחר שמיעת טענות הצדדים, לאزن ולהחליט לפי ראות עיניו. הדעת נותנת [...] כי בית המשפט ידרש, מעבר למחדל כאמור, לנחיצות שבהחזקת התפוסים לצרכי המשפט המתנהל בפניו, קרי לריאות שבו". התוצאה שאליה הגיע בית המשפט המחויזי, תשכל אפשרות כזו. בשעה שיוגש כתוב אישום לבית המשפט המחויזי, בנסיבות להחזיר תפוס, ידונו בהכרח לפני מותב אחר, בדרגת בית משפט השלום. נוכחות האמור, טעמים שביעילות דינונית תומכים בהקנת הסמכות להורות מה יעשה בחפציהם תפוסים, לערכאה שאליה הוגש כתוב האישום.."

באותם עניין נפסק,

"הראו לදעת, כי טעמים שבאחדות סדרי הדין וביעילות ההליך הפלילי, מובילים למסקנה שלפייה משעה שמוגש כתוב אישום, הסמכות לדון בעניינים של תפוסים הכרוכים באותו הליך, מסורת בידי הערכאה שאליה הוגש כתוב האישום.."

14. עניינו הרואות, מגמת ההחלטה הברורה הנה לעדיפות לקיומו של דיון בעניינו של התפוס בערכאה המבררת ובפני המותב הדיון בתיק העיקרי ובעניינו בית משפט השלום בירושלים. המבקשת לא הצבעה על כל זיקה עניינית או מקומית לבית משפט זה. דומה כי טעמים של ייעילות דינונית והן מטעמים של אחדות בסדר הדין הפלילי דרך המלך לבירורה של הבקשה הנה לבית המשפט השלום בירושלים.

15. ואולם בעניינו המדובר בשלב בו התפוסים מוחזקים על ידי המשטרה, בשלב החקירה וקודם להגשת כתוב האישום. בשלב זה מורות הוראות החוק, כי הסמכות העניינית נתונה לבית משפט שלום. על פניו ועל אף שמטעמי מדיניות שיפוטית, שיקולי ייעילות, אחדות דינונית בהלים פליליים היה נכון להורות על קיום הדיון בירושלים, טעמים שבמדיניות משפטית אשר לאורם ניתנה פסיקת בית המשפט העליון בבש"פ מועצת הנ"ל, הרי

שבעניןנו, בשלב קודם להגשת כתוב האישום ולאור קיומו של הסדר חיובי בהוראות החוק אין מוצאת כי קיימת בפני בית משפט זה הוראת חוק המKENה לו סמכות להורות כי על אף הקניית הסמכות שבדין לדון בבקשתו, אין הוא מוסמך לעשות כן.

.16. סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984, קובע כי הסמכות להעביר דין mbit משפט שלום במחוז אחד לבית משפט שלום במחוז אחר, כאשר לשניהם קיינה סמכות עניינית ומקוםית לדון באותו הילך, מוקנית לנשיא בית המשפט העליון או שופט אחר שהוא הסמיך לכך.

(א) הליך מסוים שהובא או שיש להביאו לפני בית משפט מחוזי או בית משפט שלום במקום אחד, רשאי נשיא בית המשפט העליון או שופט אחר של בית המשפט העליון שהוא הסמיכו לכך להורות שהיא נידון בבית משפט של אותה דרגה במקום אחר; ובלבב שלא ניתן הוראה לפי סעיף זה לאחר תחילת הדיון אלא בהסתמכת השופט שהחל לדון בו.

.17. סעיף 78(ב) לחוק בתי המשפט קובע מה הם השיקולים שעלו נשיא בית המשפט העליון, או השופט שהסמיך, לשקל שעה בה יכريع בבקשתה להעברת דין -

(ב) בהחלטה לפי סעיף קטן (א) ישקול נשיא בית המשפט העליון או שופט אחר של בית המשפט העליון שהוא הסמיכו לכך, לפי העניין, את מידת הפגיעה הצפואה בבעל הדיון כתוצאה מההעברה, את המרחק בין בית המשפט שממנו הוועבר ההליך לבין בית המשפט שלו וועבר ואת הבטחת נגשנותם של בעלי דין לבית המשפט.

(הדגשה שלי - ש.פ.כ.)

.18. ככלומר, כל עוד לא הוגשה בקשה לנשיאות בית המשפט העליון ונינתנה בה ההחלטה המעבירת את הדיון לבית משפט השלום בירושלים, חובה על ערכאה זו, קרי על מותב זה, לדון בבקשתה אשר הונחה לפניה, שכן קיימת סמכות עניינית ומקוםית מקבילה לזה אשר לבית משפט השלום בירושלים.

.19. כל השיקולים שהעלתה המשיבה יכולים להישקל על ידי נשיאת בית המשפט העליון בלבד, או שופט מטעמה, אך אל על ידי ערכאה זו ומותב זה. הדרכ פותוחה בפני המשיבה להגיש בבקשתה לנשיאות בית המשפט העליון. כל עוד לא תונח בפני החלטה אחרת, חובה עליו לקבוע מועד לדון בבקשתה לגופה. המשיבה תפעל על פי מיטב שיקול דעתה.

.20. **הצדדים מזמינים לדין ליום 3.5.21 בשעה 14:30.**

המציאות תשליך העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ט"ו איר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.